

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/49/2014
Identifikačné číslo spisu:	4099899782
Dátum vydania rozhodnutia:	23.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4099899782.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Credit Clearing Center a. s., so sídlom Farská 1338/42, 949 01 Nitra, IČO: 35 839 651, právne zastúpeného JUDr. Ľubomírom Navračičom, PhD., advokátom, so sídlom Miletičova 21, P.O.BOX 199, 820 05 Bratislava, proti žalovaným: 1/ Ing. A. I., nar. XX. R. XXXX, zomr. XX. W. XXXX, bytom N., 3/ Mgr. B. N., nar. XX. W. XXXX, bytom L., 4/ Ing. U. N., nar. XX. R. XXXX, L., 5/ B. S., nar. XX. X. XXXX, bytom Q., žalovaní 3/, 4/ a 5/ právne zastúpení JUDr. Ema Zacharová, advokát, s. r. o., so sídlom Forgáčova bašta 5676/7, 940 01 Nové Zámky, IČO: 47 237 023, 6/ W. N., nar. XX. R. XXXX, zomr. XX. L. XXXX, bytom L., o zaplatenie 104 763,33 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1/, 3/, 4/, 5/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 17. februára 2014, č. k. 16Cb/30/1999-349 a na odvolanie žalovaných 3/, 4/, 5/ proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. marca 2014, č. k. 16Cb/30/1999-375, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 17. februára 2014, č. k. 16Cb/30/1999-349 sa vo vzťahu k žalovanému 1/ z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .
- II. Rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 17. februára 2014, č. k. 16Cb/30/1999-349 sa vo vzťahu k žalovaným 3/, 4/ a 5/ z r u š u j e a vec sa mu v r a c i a v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie.
- III. Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. marca 2014, č. k. 16Cb/30/1999-375 sa z r u š u j e a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom uložil žalovaným 1/, 3/, 4/, 5/ zaplatiť žalobcovi solidárne sumu 104 763,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 15,5 % ročne od 03. 08. 2000 do zaplatenia v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, pričom žalobca je oprávnený domáhať sa uspokojenia tejto pohľadávky proti žalovaným 3/, 4/, 5/ do výšky predaja nehnuteľností, na ktorých je zriadené záložné právo na zabezpečenie tejto pohľadávky, voči žalovaným 3/ a 4/ z výťažku predaja nehnuteľností evidovaných Katastrálnym úradom v C., Správou katastra C. na LV č. XXX, k. ú. L., obec T., okres C. a to dom, súpisné číslo XXX na parcele č. XXX/XX, voči žalovanej 5/ z výťažku predaja nehnuteľností evidovaných Katastrálnym úradom v C., Správou katastra C. na LV č. XXX, k. ú. Q., obec Q., okres C., dom súpisné číslo XXX na parcele č. XXX/XXX a pozemky parcela č. XXX/XX o výmere 809 m², pozemok vedený ako záhrady na parcele

č. XXX/XX o výmere 320 m², pozemok vedený ako zastavané plochy a nádvoria. V poradí druhým výrokom konanie proti žalovanému 2/ W. S., Q., zastavil. Tretím výrokom žalobu proti W. N., T., zamietol. Ďalším výrokom žalobu vo zvyšku zamietol. Posledným výrokom vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V odôvodnení rozsudku súd prvého stupňa konštatoval, že pôvodný žalobca (Slovenská sporiteľňa, a. s.) sa žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 2 426 052,70 Sk spolu s úrokom z omeškania a trovami konania.

Podaním z 12. 10. 2011, po viacerých zmenách uplatneného návrhu, žiadal žalobca zaviazať žalovaných 1/ až 5/ na zaplatenie sumy 104 763,33 eur s prísľušenstvom, pričom súd prvého stupňa zmenu žaloby pripustil uznesením zo dňa 02. 07. 2011, č. k. 16Cb/30/1999-293.

Súd prvého stupňa, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný 2/ dňa XX. XX. XXXX zomrel a súčasne žalobca vzal proti nemu žalobu späť, konanie voči nemu zastavil. Do konania nepribral dedičov žalovaného 2/, nakoľko podľa osvedčenia o dedičstve sa stala výlučnou vlastníčkou založených nehnuteľností jeho manželka, ktorá je žalovanou 5/.

Po vykonaní dokazovania súd prvého stupňa zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a spoločnosťou SP STAVENA, s. r. o., došlo k uzavretiu úverovej zmluvy č. 2153498-179/175 zo dňa 15. 12. 1993, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 5 846 000 Sk. V predmetnej zmluve si zmluvné strany dojednali spôsob splácania úveru, taktiež zmluvne dohodnuté úroky, pričom podľa dodatku z 21. 03. 1995 došlo k zmene rozsahu a času jednotlivých splátok úveru. Ďalej mal za preukázané, že žalovaní: A., W. a W. uzavreli dňa 22. 12. 1997 zmluvu o prevode obchodného podielu ako spoločníci obchodnej spoločnosti SP STAVENA, s. r. o. na nadobúdateľov B. a W.. Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 17. 09. 1999 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu SP STAVENA, s. r. o., preto bolo konanie voči tomuto účastníkovi zastavené.

Zabezpečenie splatenia a návratnosti úveru vrátane úrokov a poplatkov bolo zabezpečené zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu a W. S. a B. S., zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu a W. N., B. N. a U. N., zmluvou o zriadení záložného práva, uzavretou medzi Ing. A. I., W. S. a W. N. ako spoločníkmi spoločnosti SP STAVENA, s. r. o., pričom všetky zmluvy boli uzavreté dňa 15. 12. 1993, podľa ustanovenia § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorých obsahom bola špecifikácia založených nehnuteľností. Vychádzajúc z obsahu predmetných zmlúv dospel k záveru, že tieto obsahujú zákonom požadované náležitosti, boli podpísané bez preukázania nátlaku konajúcimi osobami, a preto ich možno považovať za platné, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie odvolacieho súdu z 27. 10. 2010, č. k. 9Co/146/2010-85, ktorým potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4C/126/2009 o zamietnutí žaloby U. N. a B. N. o určenie zániku záložného práva v súvislosti so zabezpečením zmluvy o úvere, ktorej plnenie je predmetom tohto konania.

Predmetná zmluva o úvere bola tiež zabezpečená vyhláseniami o ručiteľskom záväzku W. S., Ing. A. I. a W. N. z 15. 12. 1993, z ktorých vyplýva záväzok úplného zaplatenia úveru vrátane úrokov.

Konštatoval, že nakoľko žalobca preukázal špecifikáciu ním uplatneného nároku výpisom z účtu, taktiež preukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu predložením zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07. 12. 2005 v znení jej dodatku zo dňa 19. 12. 2005, dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne v rozsahu priznanej povinnosti žalovaných na plnenie.

Zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti odôvodnil tým, že žalobcom uplatnený nárok sa vzťahoval na uspokojenie pohľadávky voči žalovaným 3/ a 4/ realizáciou záložného práva k parcele č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 799 m², avšak predmetný pozemok nebol predmetom záložného práva, čo vyplynulo z rozhodnutia Okresného súdu Nové Zámky z 25. 01. 2010, č. k. 4C/126/2009-65 s odkazom na rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 02. 04. 2009, č. k. 6C/137/2008-95.

Súd prvého stupňa žalobu voči W. N. zamietol z dôvodu, že v priebehu konania tento účastník dňa XX. XX. XXXX zomrel, pričom žalobca voči nemu žalobu nevzal späť.

Žalobcovi priznal tiež nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v zmluvne dojednanej výške počnúc 03. 08. 2000, čo je deň nasledujúci po dni poslednej úhrady splátky úveru.

O trovách konania rozhodol podľa § 151 ods. 3 O. s. p..

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný 1/, ktorým navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rozhodnutie napadol z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. c/ a d/ O. s. p.. Uviedol, že napadnutý rozsudok je predčasný, nedôvodný a v podstate nezákonný. Konštatoval, že pôvodnému žalobcovi bolo známe, že žalovaní Ing. A. I., W. S. a W. N. previedli svoje obchodné podiely zmluvou z 22. 12. 1997 na nadobúdateľov Ing. B. C. a W. C., pričom žalobca vedel, že úver budú splácať títo nadobúdatelia. O tejto skutočnosti a tiež o hodnote prevádzaného majetku a podielu, bola informovaná v roku 1997 riaditeľka Slovenskej sporiteľne, a. s., pobočka Nové Zámky, Ing. B. J. a jej zástupkyňa Ing. K. O.. Na potvrdenie tejto skutočnosti navrhoval vypočítať vtedajšiu štatutárnu zástupkyňu Slovenskej sporiteľne, a. s., pobočky Nové Zámky Ing. K. O., čo súd prvého stupňa neakceptoval.

Poukázal na výpoveď svedka W. C. z 10. 10. 2011, v ktorej svedok potvrdil, že ako nadobúdatelia obchodných podielov, úver riadne splácali štatutárnemu zástupcovi Slovenskej sporiteľne, a. s. Ing. H., ktorý od nich preberal peniaze v hotovosti. Súd prvého stupňa však dôkaz v tomto smere nevykonal a výpoveď neakceptoval.

Uviedol, že pôvodný žalobca pri postúpení pohľadávky postupníkovi zamlčal, že takéto rokovania so žalovanými prebehli, rovnako zatajil postupníkovi, že peniaze od nadobúdateľa preberal vo forme splátok.

Súd prvého stupňa sa zásadami Občianskeho zákonníka uvedenými v § 3 ods. 1 a 2 pri svojom rozhodovaní neriadil. Napriek tomu, že súd o týchto skutočnostiach vedel, rozhodol v neprospech žalovaného 1/, pričom nezistil, akú sumu v rámci úveru zaplatili nadobúdatelia obchodných podielov.

Tento rozsudok napadli odvolaním aj žalovaní 3/, 4/ a 5/, ktoré odôvodnili tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.). Žalovaní 4/ a 5/ nesúhlasili s tým, že ich súd prvého stupňa solidárne zaviazal na zaplatenie sumy 104 763,33 eur spolu s príslušenstvom aj napriek tomu, že žalobca sa môže domáhať uspokojenia len z výšky predaja nehnuteľností uvedených v napadnutom rozhodnutí, nakoľko uzatvorením zmluvy o zriadení záložného práva nevzniká záložcovi spoločný záväzok zaplatiť dlh veriteľovi, vzniká mu len povinnosť umožniť veriteľovi uspokojiť sa so zálohou. K založeniu pasívnej solidarity na splnenie dlhu z poskytnutého úveru musia byť splnené hmotnoprávne predpoklady vzniku solidarity medzi dlžníkom celého dlhu a inými dlžníkmi, pričom žalovaní nikdy dlžníkmi neboli.

Poukázali na znenie záložných zmlúv, konkrétne na čl. 4, podľa ktorého je úver v prípade žalovaného 4/ zabezpečený len do výšky 700 000,- Sk (23 235,74 eur) a v prípade žalovanej 5/ len do výšky 300 000,- Sk (9 958,18 eur) vrátane úrokov a poplatkov.

Opätovne poukázali na to, že žalobca mal možnosť predať predmet zálohu, keďže to bolo dohodnuté v čl. 3 zmlúv o zriadení záložného práva s tým, že žalovaní osobne ponúkli realizáciu predaja, s čím žalobca nesúhlasil a taktiež aj na podanie z 09. 10. 2011. Žalovaná 5/ navyše poukázala na to, že predmet záložnej zmluvy je definovaný inak ako v petite rozsudku, keďže predmetom zálohu podľa záložnej zmluvy je rodinný dom na parcele č. XXX/XX v obci Q., XXX/XXX evidované na LV č. XXX.

Podanie žaloby o uspokojenie nároku z predaja založených nehnuteľností považovali za zbytočné. Mali za to, že v tejto časti sa návrh javí ako určovacia žaloba, čo vyplýva zo znenia: žalobca je oprávnený domáhať sa uspokojenia atď. - a na takomto určení žalobca nemal naliehavý právny záujem, keďže mu v predaji žalovaní nebránili a naopak, aj bez ich súčinnosti mohol pristúpiť k predaju. Rozsudok v tejto časti tiež považovali za nevykonateľný, pretože katastrálne úrady a správy katastra neexistujú - boli zrušené zákonmi č. 345/2012 Z. z. a 180/2013 Z. z..

Žiadali preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti, v ktorej boli zaviazaní s ostatnými žalovanými zaplatiť žalobcovi solidárne sumu 104 763,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 15,5 % ročne od 03. 08. 2000 do zaplatenia, a tiež v časti, ktorou žalobca je oprávnený domáhať sa uspokojenia pohľadávky proti žalovaným 4/ a 5/ do výšky predaja nehnuteľností, na ktorých je zriadené záložné právo na zabezpečenie pohľadávky voči žalovaným 4/ a 5/ z výťažku predaja nehnuteľností zmenil tak, že žalobu zamietne. Zároveň si uplatnili nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Proti rozsudku podala samostatné odvolanie žalovaná 3/, ktoré odôvodnila tým, že od 03. 05. 2012 nie je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na v k. ú. L., obec T., vedenej na LV č. XXX, súpisné č. XXX, na parcele č. XXX/XX. Uviedla, že výlučným vlastníkom uvedenej nehnuteľnosti je žalovaný 4/. Keďže v čase vyhlásenia rozsudku nebola vlastníčkou nehnuteľnosti, z predaja ktorej sa mal žalovaný uspokojiť, žiadala odvolací súd, aby napadnutý rozsudok voči nej zmenil tak, že žalobu zamietne a žalobcu zaviazne k náhrade trov odvolacieho konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za odvolanie a v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci a režijným paušálom vo výške 394,78 eur.

Žalovaný vo vyjadrení k podaným odvolaniam navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a zaviazat žalovaných na náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu žalovaného 1/ uviedol, že všetky platby, ktoré boli poukázané na úhradu záväzku po nadobudnutí účinnosti zmluvy o prevode obchodného podielu boli zohľadnené v žalovanej sume, o čom svedčí aj to, že pôvodný žalobca podaním zo dňa 22. 10. 2001 upravil petit žaloby a čiastočne vzal žalobu späť voči pôvodne žalovanému 1/, spoločnosti SP STAVENA, s. r. o. a konanie je vedené na podklade takto upraveného petitu žaloby. Vzhľadom na to, že odo dňa, kedy pôvodný žalobca upravil petit žaloby, nebola na úhradu dlhu poukázaná žiadna platba a nedošlo k zmene skutkového stavu, pokračoval právny nástupca v konaní na podklade takto upravenej žaloby. Poukázal na skutočnosť, že prevod obchodných podielov na nových spoločníkov nemal vplyv na obsah ručiteľského záväzku a veriteľ je oprávnený domáhať sa plnenia od ručiteľa v zmysle § 306 Obchodného zákonníka. Ručenie nezaniká, ak záväzok zanikol pre nemožnosť plnenia dlžníka a je splniteľný ručiteľom alebo pre zánik právnickej osoby, ktorá je dlžníkom.

K odvolacej námietke žalovanej 3/, že od 03. 05. 2012 nie je spoluvlastníčkou založených nehnuteľností žalobca uviedol, že žalovaná 3/ mala a mohla stratu pasívnej vecnej legitímácie namietať v priebehu konania na prvom stupni a úmyselne tak nenavýšovať trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli. Preto navrhol, aby žalovaná 3/ sama znášala trovy konania, ktoré jej vznikli.

Vo vzťahu k odvolaniu žalovaných 4/ a 5/ konštatoval, že výrok napadnutého rozsudku je vecne správny, zrozumiteľný a je vykonateľný. Je z neho zrejmá výška uplatneného nároku, ako aj skutočnosť, že žalobca sa môže domáhať uspokojenia svojej pohľadávky voči žalovaným 3/, 4/, 5/ len zo sumy získanej predajom založených nehnuteľností, ktoré sú vo výroku rozsudku presne špecifikované a taktiež z neho vyplýva, že žalovaní 3/, 4/, 5/ sú záložcami. S tvrdeniami žalovaných uvedenými v odvolaní sa nestotožnil.

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením z 27. 03. 2014, č. k. 16Cb/30/1999-375 uložil žalovaným 1/, 3/, 4/ a 5/, podľa položky č. 10 a) Sadzobníka súdnych poplatkov, v lehote 15 dní od doručenia uznesenia zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok za podané odvolania z 19. 02. 2014, 04. 03.

2014 a 06. 03. 2014 proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 16Cb/30/1999-349, zo 17. 02. 2014 vo výške 6 286 eur.

Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie žalovaní 3/, 4/, 5/, ktoré odôvodnili tým, že súd prvého stupňa na vec neaplikoval správne ustanovenie právneho predpisu, čo viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu. Žiadali preto napadnuté rozhodnutie zrušiť.

Namietali, že súd nemal vyrubiť súdny poplatok podľa položky č. 10 a) Sadzobníka súdnych poplatkov a ani podľa položky č. 1 a) Sadzobníka súdnych poplatkov, keďže podľa rozsudku majú znášať iba predaj nehnuteľností. Pri podaní odvolania vychádzali z položky č. 1 b) a uhradili v kolchoch poplatok 99,50 eur, keďže výšku plnenia jednotlivých žalovaných nie je možné oceniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolania žalovaných 3/, 4/ a 5/ podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 1 O. s. p. a po preskúmaní napadnutých rozhodnutí dospel k záveru, že odvolania sú dôvodné.

Po rozhodnutí súdu prvého stupňa, v priebehu odvolacieho konania právny zástupca žalovaného 1/ oznámil podaním z 13. 07. 2015 odvolaciemu súdu, že žalovaný 1/ zomrel XX. XX. XXXX, o čom doložil do spisu úmrtný list svojho klienta. Okresný súd v Nových Zámkoch na základe žiadosti oznámil odvolaciemu súdu, že konanie po poručiťovi Ing. A. I., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, naposledy bytom M., bolo skončené uznesením z 25. 09. 2015, č. k. 16D/1116/2015-17, ktorým bolo konanie zastavené z dôvodu nemajetnosti. Uvedené uznesenie bolo doložené do spisu.

Podľa ustanovenia § 107 ods. 1 O. s. p. ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v ňom pokračovať.

Strata spôsobilosti byť účastníkom konania bráni odvolaciemu súdu pokračovať v konaní vo vzťahu k žalovanému 1/. Keďže bolo preukázané, že dedičské konanie súd zastavil podľa § 175h ods. 1 O. s. p., lebo poručiťel nezanechal majetok, odvolací súd v zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 O. s. p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k žalovanému 1/ a konanie zastavil.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý žalovanými 3/, 4/ a 5/ odvolací súd preskúmal a dospel k záveru, že odvolania žalovaných 3/, 4/ a 5/ sú opodstatnené.

Ako vyplýva z vykonaného dokazovania žalovaní 3/, 4/ a 5/ v danom prípade nie sú obligačnými dlžníkmi, obligačným dlžníkom je spoločnosť SP STAVENA, s. r. o., Šurany, na majetok ktorej bol uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 17. 09. 1999, sp. zn. 2K/41/99 vyhlásený konkurz. Vyhlásením konkurzu sa stal celý dlh splatný a spolu so zmluvnými úrokmi mal žalobca možnosť si svoju pohľadávku prihlásiť v konkurze, čo aj využil. JUDr. U. O., správca konkurznej podstaty úpadcu SP STAVENA, s. r. o. podaním zo 04. 02. 2009 (č. l. 209) oznámil súdu, že veriteľovi Slovenská sporiteľňa, a. s. bol 06. 07. 2000 vydaný výťažok zo speňaženia majetku úpadcu v sume 1 603 710,33 Sk.

Slovenská sporiteľňa, a. s. (pôvodný žalobca) podala na súd 08. 02. 1999 žalobu o zaplatenie sumy 2 597 870,30 Sk, z toho zostatok úveru bol 1 694 500,- Sk, riadne úroky 731 552,70 Sk a úrok z omeškania 170 217,60 Sk. Je teda zrejmé, že po necelom jeden a pol roku potom, ako si žalobca uplatnil pohľadávku na súde, mu bola v konkurze ako konkurznému veriteľovi vyplatená viac ako polovica celej uplatnenej pohľadávky pozostávajúca z nezaplateného úveru a úrokov. Aj keď v priebehu konania žalobca, ktorému bola pohľadávka postúpená, ju viackrát vyčíslil a s tým aj menil petít žaloby, je potrebné uviesť, že toto vyčíslenie je nejasné, neprehľadné a vzhľadom na uvedené splatenie časti pohľadávky správcom konkurznej podstaty zo speňaženia majetku úpadcu, sa javí ako nesprávne. Bude preto úlohou súdu prvého stupňa preskúmať skutočný zostatok dlhu a zmluvných úrokov, pretože znížením dlhu sa v rovnakom rozsahu menia aj zabezpečovacie záväzky.

Pokiaľ ide o námietku odvolateľov, týkajúcej sa nesprávneho výroku rozsudku, je potrebné prisvedčiť odvolateľom, že ak majú viaceré subjekty rovnaký dlh z rozdielného právneho dôvodu, ak ide o existenciu obligačného záväzku a ručiteľského, prípadne záložného práva k veci, vtedy nejde o nerozlučné spoločenstvo (solidárne), ale v takomto prípade má súd určiť, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

Odvolací súd ďalej poukazuje na znenie zmlúv o zriadení záložného práva (ďalej len „zmluvy“), ktoré uzavrel pôvodný žalobca so žalovanými a ktorými sa žalovaní zaviazali v bode 4. zmluvy zabezpečiť úver len v obmedzenom rozsahu a to v jednom prípade do výšky 700 000,- Sk a v druhom prípade do výšky 300 000,- Sk. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní vo veci túto skutočnosť ponechal bez povšimnutia, čo má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Bude preto potrebné, aby sa súd prvého stupňa v novom rozhodnutí aj s touto skutočnosťou vysporiadal.

Taktiež súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí nechal bez povšimnutia skutočnosť, že v priebehu konania zomrel účastník konania Ján Hanko, ktorý podpísal nielen zmluvu o zálohu, ale aj ručiteľské vyhlásenie z 15. 12. 1993, na ktoré síce súd prvého stupňa poukázal v napadnutom rozhodnutí, ale vo vzťahu k B. N. - žalovanej 3/ a U. N. - žalovanému 4/, ktorí sú dedičmi po poručiteľovi W. N., sa nezaoberal výškou ceny nimi nadobudnutého dedičstva v zmysle osvedčenia o dedičstve z 11. 03. 2002, sp. zn. D 2265/01 (č. l. 95), ktorá cena limituje ich zodpovednosť.

Napokon je potrebné, aby sa súd prvého stupňa zaoberal vecnou námietkou žalovanej 3/, že nie je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti v k. ú. L., obec T., vedenej na LV č. XXX, z predaja ktorej sa má žalobca uspokojiť.

Až po doplnení dokazovania v naznačenom smere súd prvého stupňa, ktorému sa vec vracia v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. na ďalšie konanie, vo veci opäť rozhodne.

Pokiaľ ide o uznesenie, ktorým súd uložil žalovaným 1/, 3/, 4/ a 5/ zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok za odvolanie v sume 6 286 eur, odvolací súd po prejednaní odvolania dospel k záveru, že predmetom sporu je zaplatenie istiny 104 763,33 eur, predmetom sporu je teda peňažné plnenie, ktorého cena je zrejmá, preto na stanovenie súdneho poplatku za odvolanie sa aplikuje položka 1 písm. a/, poznámka č. 3 Sadzobníka, t. j. 6 % z ceny predmetu konania. Námietku odvolateľov, že v danom prípade je predmet sporu neoceniteľný, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Je však potrebné uviesť, že ak je odvolateľov na strane žalovaných viac, platia súdny poplatok za odvolanie v závislosti od povahy ich procesného spoločenstva tak, že v prípade samostatného procesného spoločenstva (§ 91 ods. 1 O. s. p.) platia súdny poplatok samostatne, podľa predmetu svojho odvolania a len v prípade nerozlučného procesného spoločenstva (§ 91 ods. 2 O. s. p.) spoločne a nerozdielne. Súd prvého stupňa, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie bude musieť aj v tomto smere spoločenstvo účastníkov na strane žalovaných prehodnotiť v intenciách pripomienok odvolacieho súdu k veci samej.

Z uvedeného dôvodu napadnuté uznesenie odvolací súd zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.